



มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางเพื่อการศึกษา โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา และ 2) เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้แก่ ผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา จำนวน 120 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ ชนิดมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการกระทำผิดที่ศาลตัดสินพิพากษาลงโทษ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย และมูลเหตุแห่งการกระทำผิดวินัย ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 21 – 30 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา สถานภาพโสด อาชีพก่อนต้องโทษมีอาชีพรับจ้างทั่วไป

2. ข้อมูลการกระทำผิด

จากการศึกษา พบว่า ผู้ต้องขังต้องโทษความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์มากที่สุด ส่วนระยะเวลาที่ต้องโทษ มากกว่า 3 ปี – 6 ปี ในระยะเวลาที่เหลือจำต่อไป ไม่เกิน 3 ปี ส่วนการกระทำผิดวินัยของทัณฑสถานฯ 1 ครั้ง และกระทำผิดวินัยเล่น การพนัน ในส่วนความเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดวินัย พบว่า เป็นผู้มีส่วนร่วมกระทำการ และมูลเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้ต้องขังกระทำผิดทางวินัย คือ ขาดสติยังคิด มากที่สุด

3. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย พิจารณาจากปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทัณฑสถานฯ ด้านกฎระเบียบ และด้านกำหนดโทษ ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมปัจจัยการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา คือ ด้านทัณฑสถานฯ ด้าน



มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

67

กฎระเบียบ มีปัจจัยการกระทำผิดวินัย จัดอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงด้านเดียวเท่านั้นที่จัดอยู่ในระดับมาก คือ ด้านกำหนดโทษ

4. มูลเหตุแห่งการกระทำผิดวินัย

จากการศึกษา พบว่า มีปัญหาจำนวนครั้งมากที่สุด ได้แก่ สักกลาย จำนวน 412 ครั้ง เกิดจากความเครียดจากการถูกจองจำ ไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้ต้องขังด้วยกัน มีปัญหาไม่ได้รับการเยี่ยมจากญาติ การขาดแคลนปัจจัยสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต การควบคุมเข้มงวด ถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพมากเกินไป และมีปัญหาด้านสุขภาพ ทะเลาะวิวาท จำนวน 61 ครั้ง เกิดจากการถูกข่มขู่กดขี่จากผู้ต้องขังที่มีอิทธิพล เล่นการพนัน จำนวน 123 ครั้ง เกิดจากการติดการพนันหรือสิ่งเสพติด และปัญหาด้านการเงิน

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง ยุทธศาสตร์การป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง ในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถนำประเด็นที่สำคัญมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 21-30 ปี ระดับการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของ พุทธิพัฒน์ ทวีศักดิ์โรจน (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัยในเรือนจำกลางบางขวาง พ.ศ. 2551 มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และการศึกษาของ บวรรัตน์ สุวรรณประเสริฐ (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัยในเรือนจำกลางบางขวางส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 24-40 ปี การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการขัดเกลาทงสังคม (Socialization Theories) พฤติกรรมของคนต่างก็มีศักยภาพที่จะกระทำผิดได้มากขึ้น ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่ถูกขัดเกลาคด้วยกระบวนการทางสังคม เช่น ครอบครัว เพื่อน สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา มีอายุน้อย ระดับการศึกษาที่ไม่สูง อาจเนื่องมาจากความแตกต่างของพื้นที่การศึกษาที่อยู่ในชุมชนชนบท ทำให้กระทำผิดทางวินัยได้ง่ายขึ้น และสอดคล้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action) กล่าวว่าการที่มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมใดๆ จะต้องมีความตั้งใจหรือเจตนาของมนุษย์ ขึ้นอยู่กับการประเมินทางบวกหรือทางลบของบุคคลต่อการกระทำและปัจจัยทางสังคมอันประกอบไปด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส เช่นเดียวกับ ผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่ม



มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

68

พระนครศรีอยุธยา มีอายุน้อย ความรู้มีน้อย มีอาชีพไม่มั่นคง ทำให้พฤติกรรมของตนเองทำในสิ่งที่ตั้งใจไว้ให้บรรลุเป้าหมาย ส่งผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

2. ข้อมูลการกระทำผิด

จากการศึกษาข้อมูลการกระทำผิดพบว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่ต้องโทษคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีระยะเวลาที่ต้องโทษมากกว่า 3-6 ปี เหลือโทษที่ต้องจำคุกต่อไปไม่เกิน 3 ปี ผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กระทำผิดวินัยของทัณฑสถานฯ 1 ครั้ง ลักษณะการกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่างคือ การเล่นเกมพนันมากที่สุด เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัย และมูลเหตุจูงใจของการกระทำผิดส่วนมากเกิดจากการขาดสติยั้งคิด ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พุทธิพัฒน์ ทวีศักดิ์โรจน (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่สร้างปัญหาในการควบคุมในเรือนจำที่มีการกระทำผิดวินัยในเรือนจำกลางบางขวาง ต้องโทษในเรือนจำมาแล้วตั้งแต่ 1-5 ปี การต้องโทษในคดีที่มีกำหนดโทษสูงมาก ซึ่งเป็นระยะเวลาที่จำคุกในเรือนจำกลางบางขวางไม่นานนัก กระทำผิดวินัย ในเรือนจำมากที่สุดคือ การทะเลาะวิวาท กรณีกลุ่มตัวอย่างที่กระทำผิดวินัยในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ส่วนมากกระทำผิดวินัยของทัณฑสถาน เป็นครั้งแรก กระทำผิดโดยการเล่นเกมพนัน มูลเหตุจูงใจการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง กลุ่มตัวอย่าง คือการขาดสติยั้งคิด ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Theory) ได้กล่าวไว้ว่า การกระทำกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่ม ที่กระทำผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ทั้งทางด้านคำพูด ร่างกาย จิตใจ จะทำให้สมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่มเกิดอารมณ์และความรู้สึก เช่นเดียวกับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในทัณฑสถาน อันเกิดจากการขาดสติยั้งคิด

3. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย พิจารณาจากปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทัณฑสถานฯ ด้านกฎระเบียบ และด้านกำหนดโทษ ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมปัจจัยการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา คือ ด้านทัณฑสถานฯ ด้านกฎระเบียบ มีปัจจัยการกระทำผิดวินัย จัดอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงด้านเดียวเท่านั้นที่จัดอยู่ในระดับมาก คือ ด้านกำหนดโทษ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุทธศักดิ์ ทองประพันธ์ (2546 : บทคัดย่อ) ผู้ได้ทำการศึกษาเรื่อง สาเหตุการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรม ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรมกระทำผิดวินัยเกิดจากความเครียดและความแออัด ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท การมีเวลาว่างมากและการฝึกวิชาชีพไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดการเล่นเกมพนัน การลงโทษที่ไม่สอดคล้องกับความผิดและการเอาเปรียบจากผู้ต้องขังด้วยกันหรือเจ้าหน้าที่ ก่อให้เกิดการกระด้างกระเดื่องและต่อต้านกฎระเบียบ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการ



มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

69

กระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา สอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social bond Theory) การที่บุคคลไม่มีความผูกพัน ไม่มีความผูกพันหรือข้อผูกมัด ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสังคม และมีความเชื่อว่าไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ก็จะเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลกระทำผิด เช่นเดียวกับ ผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัยในเรือนจำและทัณฑสถานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของเรือนจำและทัณฑสถาน เพราะไม่เห็นความสำคัญของสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่จะได้รับจากการประพฤติดี อาจเป็นสาเหตุทำให้ผู้ต้องขังกระทำผิดวินัยได้

4. มูลเหตุแห่งการกระทำผิดวินัย

จากการศึกษา พบว่า ความเครียดจากการถูกจองจำ การไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้ต้องขัง การไม่ได้รับการเยี่ยมเยียนจากญาติ การขาดแคลนปัจจัยสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต การควบคุมที่เข้มงวด การถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพมากเกินไป และมีปัญหาด้านสุขภาพ เป็นมูลเหตุแห่งการกระทำผิดวินัย ในด้านการสักลาย มากที่สุด การกระทำผิดด้านการเล่นการพนัน เกิดจากการติดการพนันหรือสิ่งเสพติด ปัญหาด้านการเงิน ส่วนการทะเลาะวิวาท มีมูลเหตุมาจากการถูกข่มขู่กดขี่จากผู้ต้องขังที่มีอิทธิพล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุทธศักดิ์ ทองประพันธ์ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง สาเหตุการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรม ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุผู้ต้องขัง ในเรือนจำกลางคลองเปรมกระทำผิดวินัยเกิดจากความเครียด และความแออัด ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท การมีเวลาว่างมากและการฝึกวิชาชีพไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดการเล่นการพนัน การลงโทษที่ไม่สอดคล้องกับความคิดและการเอาเปรียบจากผู้ต้องขังด้วยกันหรือเจ้าหน้าที่ ก่อให้เกิดการกระด้างกระเดื่องและต่อต้านกฎระเบียบ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Fundamental interpersonal relation orientation) พฤติกรรมระหว่างสมาชิกที่พยายามปรับตัวเข้าหากัน ให้เป็นที่ยอมรับนับถือ เป็นที่รักใคร่ของผู้อื่น เช่นเดียวกันกับผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพยายามที่จะให้กลุ่มยอมรับ เช่น การสักลาย ถึงแม้ว่าจะเป็นกรกระทำผิดวินัยก็ตาม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้

1. การพัฒนาเพื่อป้องกันปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยด้านทัณฑสถาน มีดังนี้
 - 1.1 อาคารสถานที่ ควรประสานงานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดขยายขยายผู้ต้องขังที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ของผู้ต้องขังวัยหนุ่มเพื่อลดความแออัดและการกระทบกระทั่งของผู้ต้องขัง
 - 1.2 สังคมผู้ต้องขัง ควรจัดให้มีกลุ่มช่วยเหลือผู้ต้องขัง โดยมีเจ้าหน้าที่เข้าร่วมในกลุ่มเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ต้องขัง เพื่อลดการกระทำผิดวินัยและการชกจูงจากผู้ต้องขังด้วยกัน



มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

70

1.3 สวัสดิการ ควรจัดให้ผู้ต้องขังมีส่วนร่วม ในการเลือกเมนูอาหารในแต่ละเดือน ดำเนินการของงบประมาณจัดสรรเครื่องนุ่งห่มของผู้ต้องขังให้เพียงพอ จัดกิจกรรมสร้างความสามัคคี และผ่อนคลายความเครียดให้ผู้ต้องขัง ด้านนันทนาการ และขอจัดสรรแพทย์นอกเวลาเพิ่ม ในการตรวจรักษาผู้ต้องขัง

1.4 เจ้าหน้าที่ ควรอบรมเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อ ผู้ต้องขัง ภายใต้กฎระเบียบ

2. การพัฒนาเพื่อป้องกัน ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยด้านกฎระเบียบดังนี้

2.1 ควรมีการจัดอบรม ผู้ต้องขังที่รับตัวเข้าใหม่เกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของทัณฑสถาน

2.2 ควรจัดอบรมผู้ต้องขังให้ทราบระเบียบวินัยว่าควรปฏิบัติตนอย่างไรขณะถูกจองจำในทัณฑสถาน

3. การจัดการอบรมปรับเปลี่ยนทัศนคติให้กับผู้ต้องขัง ดังนี้

3.1 อบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของการสักลายและการเล่นการพนัน

3.2 จัด โครงการเยี่ยมญาติใกล้ชิดให้มากขึ้น เพื่อสร้างแรงจูงใจสำหรับผู้ต้องขังที่ประพฤติดีอยู่ในระเบียบวินัยของทัณฑสถาน

4. เสนอแนวทางยุทธศาสตร์การป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังทัณฑสถาน วิทยุุ่มพระนครศรีอยุธยาต่อหน่วยงาน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง ที่กระทำผิดวินัยด้วยการสักลาย

2. การศึกษาพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการควบคุมผู้ต้องขัง

3. ควรทำวิจัยเปรียบเทียบการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังหญิงและชาย

4. ควรนำยุทธศาสตร์การป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังทดลองปฏิบัติการ

5. ควรศึกษาเพื่อติดตามผล โครงการบูรณาการระบบการ ส่งต่อผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยตัว

ให้แก่ภาคสังคม